

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XVIII. In Partem Primam Capitis XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Abfor-
betur à
terra.

S. Augu-
stino flu-
men sunt
hærefes:
apud
quæ &

apud S.
Prospe-
rum ab-
forben-
tur à ter-
ra.

Conatus

MULIEREM : quia pleræque Hæ-
reses ex toto catalogo earum quas re-
censuerunt in primis sæculis Epipha-
nius, Philastrius, Augustinus (quorum
hic enumerat 88.) fuerunt parvæ dura-
tionis : nam ut erat brevis vitæ seu Hæ-
reliarcha quisque seu protectores hæ-
resum, mox ut APERUIT tellus OS
SUUM sepulturæ istorum, ABSOR-
BUIT ET FLUMEN; aded ut hæ-
reses ipsæ vel defecerint vel certè po-
tentia earum exaruerit. sicut scitè S.
Augustinus in illud psalmi 57. v. 8. tan-
quam aqua decurrens : *Non vos ter-
reant, ait, fratres, quidam fluvii qui di-
cuntur torrentes, decurrit aqua, ad tem-
pus perstrepit, mox cessabit : diu stare non
possunt. Multæ hæreses iam emortuæ
sunt : cucurrerunt in rivis suis quantum
potuerunt, decurrerunt : succati sunt rivus,
vix eorum memoria reperitur.* Tali
sepulturâ absorptæ Hæresi Pelagia-
næ, quæ nata fuerat ex Nestoriana,
posuit Epitaphium S. Prosper inquit :
*sepulchrum,
Intrat & inferni, carceris ima subit.*
2. Dum hæc non sat ex voto mo-

litur, irasci Draco magis magisque in
Mulierem : & abire ad antiqua confi-
lia : reparare velle Imperium pristi-
num, & in eo seductionem simul &
persecutionem adversus reliquos DE
SEMINE EJUS : deleturus omne
femen Christianorum propediem, &
reducturus Infidelitatem æmulam Pa-
ganismo veteri, ab illo diversam aut illo
etiam potioem.

3. Eâ intentione, reducendæ in
mundum Infidelitatis & Imperii
ethnici, figit pedem ad mare : unde
ascendere faciet Bestiam, illam è dua-
bus in Apocalypsi priorem.

STETIT igitur, inquit, SU-
PRA ARENAM MARIS, quod super lit-
tus Ponti & Propontidis : & in
illis maris faucibus sibi designavit
Sedem novam belli & Imperii, de quo
Capite sequente.

Ac proinde secunda Visio (quæ
Capitis erit 13. & 14.) velut conti-
nuatio est quædam aut connexio pri-
mæ Visionis : utpote de persecutione
Draconis contra semen Mulieris
quam frustra conatus fuit extinguere.

alius dra-
conis :

Statio-
tus ma-
ris.

TRACTATUS XVIII.

IN PARTEM PRIMAM CAPITIS XIII.

Hoc Caput est de duabus Bestiis : quarum altera non sine
causa nominatur prior v. 12. De hac in prima parte Capitis,
& in hoc Tractatu. Hæc ascendit de mari, & est multò prior
tempore : altera posterior ascendit de terra, & in fine sæculo-
rum conjungit se priori. & sicut olim conveniet inter am-
bas, ita conjunguntur in unum hoc Caput Apocalypsis.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 13. Verf. 1.) Et vidi de mari bestiam ascendentem, habentem
 , capita septem, & cornua decem & super cornua ejus decem diademata,
 , & super capita ejus nomina blasphemia. (v. 2.) Et bestia quam vidi, si-
 , milis erat pardo, & pedes ejus sicut pedes ursi, & os ejus sicut os leonis.
 , Et dedit illi Draco virtutem suam, & potestatem magnam. (v. 3.) Et
 , vidi unum de capitibus suis quasi occisum in mortem: & plaga mortis
 , ejus curata est, & admirata est universa terra post bestiam. (v. 4.) Et
 , adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestia: & adoraverunt
 , bestiam, dicentes: Quis similis bestia? & quis poterit pugnare cum ea?
 , (v. 5.) Et datum est ei os loquens magna, & blasphemias: & data est ei
 , potestas facere menses quadraginta duos. (v. 6.) Et aperuit os suum in
 , blasphemias ad Deum, blasphemare nomen ejus, & tabernaculum ejus,
 , & eos qui in cælo habitant. (v. 7.) Et est datum illi bellum facere cum
 , sanctis, & vincere eos; Et data est illi potestas in omnem tribum, &
 , populum, & linguam, & gentem: (v. 8.) Et adoraverunt eam omnes,
 , qui inhabitant terram: quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ
 , agni, qui occisus est ab origine mundi. (v. 9.) Si quis habet aurem, au-
 , diat: (v. 10.) qui in captivitatem duxerit, in captivitatem vadet: qui
 , in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. hic est patientia, & fides
 , Sanctorum.

J. I.

De Bestia priore.

Impossibile est, ut S. Joannes revelationem scribens motuum futurorum in Ecclesia, & nominatim in Ecclesiis Asiaticis, non meminerit tantæ mutationis ibi factæ, mahometani Imperii: immò ut non graphicè illud depinxerit. fecit verò, ut apparebit luculenter ex hoc Capite.

S. Augu-
 stini sen-
 tentia de
 Bestia.

Magni faciamus auctorita-
 tem S. Augustini, & liben-
 ter audiamus interpreta-
 tionem ejus quam affert in proposita
 materia, libro 20. de Civ. cap. 9. ubi ex
 professo agit de Apocalypsi & tractat
 de

de hoc Capite 13. Apocalypseos. *Quæ sit porro, inquit, ista BESTIA, quamvis sit diligentius inquirendum; non tamen abhorret à recta fide, ut ipsa impia Civitas intelligatur & populus infidelium, contrarius populo fidei & Civitati DEI.* Addit de Imagine ejus, de qua postea videbimus, hæc verba: *IMAGO verò ejus, simulatio ejus mihi videtur, in eis videlicet hominibus qui velut fidem profitentur & infideliter vivunt: fingunt enim se esse quod non sunt, vocanturque non veraci effigie sed fallaci imagine Christiani.* Ita vilium est illi tanto Doctore & interpreti cujus explicationem sic venerationem & accipiamus in genere datam: ut meminerimus admonitionis quam inseruit illis verbis; quòd sit diligentius inquirendum in particularia seu Bestiæ infidelis, seu Imaginis, id est, Simulationis: & addamus, ad illam ejus expositionem elucidandam, ea quæ verosimiliter fuerat additurus Augustinus si vixisset usque ad nostra sæcula; cum obierit anno Christi 433. sed ante omnia ponamus fundamentum ex S. Scriptura.

Bestia est Imperium infidelium;

In libris sanctis prophetis nomine Bestiæ significari constat Imperium infidele: ut videre est maximè in Daniele; ad cujus prophetiam peculiariter respicit hic Apocalypsis: apud quem Bestiæ quatuor significant Imperia totidem ethnica usque ad Christum & Imperium Christianum. Sic enim habet Dan. 7. v. 3. *quatuor Bestiæ grandes ascendebant de mari, diversa inter se.* Auditque interpretationem v. 17. *Hæc quatuor Bestiæ magnæ 4. sunt Regna (Imperialia) quæ consurgent de terra: &*

sunt bruta, quia sine cultu veri DEI; ideo Bestiæ. Ergo similiter & in Apocalypsi nostrâ: *VIDI, ait, DE MARI BESTIAM ASCENDENTEM,* id est Imperium brutum, infidele novum, exortum horribili mutatione quæ facta est Constantinopoli, sede Imperiali celeberrimâ: nempe Mahometanum: cujus Secta est omnis retrò infidelitatis colluvies & erroris Paganum. Vidit illud ascendisse: quia ex humi emerserat & excreverat sensim in Saracenum aliquod dominium & Regnum: at processu sæculorum in Imperium Constantino-politanum quod est novæ Romæ sitæ ad mare: cceptum in Mahomete ejus nominis Ido. qui primus Imperator, anno Christi 1453. Valet hic annotatio S. Hieronymi in Dan. cap. 7. *Notandum inquit, quòd Regnorum feritas, atque crudelitas, Bestiarum nomine demonstratur.*

novum: Christiano no ever- so.

Septiceps.

2. Vidit Bestiam habere CAPITA SEPTEM: quia de illo etiam Imperio verum est id quod S. Hieronymus Dan. 7. agnoscebat in Romano Gentili: *in uno, ait, Imperio Romanorum (ethnico) omnia simul Regna cognoscimus quæ prius fuerant separata.* Similiter dicamus: in uno Imperio Mahometano sunt omnia simul Imperia infidelium collecta. Quæ sunt numero septem: Assyrium, quod fuit primum; & adhæret sectæ jam & sceptro Mahometano: Chaldæorum seu Babylo-niorum, quod secundum: Medorum, quod tertium: Persarum, quod attractis ad se Medis est quartum; nam etiam illud est ejusdem sectæ, sibi jus ad

illud vendicat idem Imperator: Græcorum, quod fuit quintum ordine: Romanorum ethnicum, quod sextum: & jam ipsum Mahometanum, quod septimum. En Imperium Gentile, in quo omnia simul Regna Imperialia, quæ prius fuerant separata.

Decem
cornu.

Vidit esse Bestiæ CORNUA DECEM ET SUPER CORNUA EJUS DECEM DIADEMATA. Retineamus interpretationem quam S. Hieronymus vetustissimâ tradit auctoritate pollere, dum sic scribit in Caput citatum Danielis: *Dicamus quod omnes Scriptores Ecclesiastici tradiderunt, in consummatione mundi, quando Regnū destruendum est Romanorum, decem futuros Reges qui orbem Romanum inter se dividant.* At Orientale Romanum Imperium, & in Asia, penitus est destructum: ita ut vix nomen sit super; sicut superest adhuc nomen Occidentalis Imperii qualecunque: nec dubiū, quin propiūs absit, quàm olim, Consummatio mundi. Neque difficile est numerare decem Reges ac diademata in quæ divisum sit jam nunc Imperium Orientis, quondam Christiani & Romani: quorum sit subjectio & supremus dominatus penes sceptrum Mahometanum. E. C. Africa, ubi Tunetum sedes Regni: Arabia: Libya, Ægyptus, & pars Æthiopiæ: Melopotamia: Media: Syria ubi sedes Regni Damascus: Armenia: Asia minor, ubi Imperium Trapezuntinum: Macedonia: unâ cum Thracia & vicinis regionibus Europæis: Insulæ Rhodus, Cyprus, & nuper Creta seu Candia. Sed pergat S. Hieronymus cætera, de

illa Traditione Doctorum Ecclesiasticorum, quam continuat his verbis: *Et undecimum surrecturum esse Regem parvulum, qui tres Reges de decem Regibus superaturus sit; id est Ægyptiorum Regem, & Africa (hoc est, ut alibi ait, Libya,) & Æthiopiæ, quibus interfectus etiam septem alii Reges victori colla submittent.* Ita S. Hieronymus testis antiquæ interpretationis. Nam quæ adjecit de undecimo Rege surrecturo, pertinent ad eam, quam etiam surrecturam subjicit Apocalypsis, Bestiam secundam de qua postea.

Cornua igitur Bestiæ Mahometanæ sunt decem Regna seu vasalli Reges, cum suis diadematis illi Monarchiæ & Imperio Mahometano insertis. Dicuntur Cornua: quia his impetit, & in his robur ejus quod more S. Scripturæ dicitur cornu: & speciatim vult S. Hieronymus in Commentario in Zachariam (cap. i. v. 19.) per cornua in Scriptura significari regna. verba S. Hieron. l. c. sunt hæc: *rectissime pro Regnis cornua posuit, hanc habente Scripturâ sanctâ consuetudinem, ut regnum semper interpretetur in cornibus: ut est illud; Et exaltavit cornu Christi sui (1. Reg. 2. v. 10.) Et in alio loco; Et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui (Luc. 1. v. 69.) Et (quod est proprium hujus loci,) decem cornua in ultimo regnatura idem Daniel prophetate statur (Dan. 7. v. 24.) cornua decem ipsius Regni, decem Reges erant.*

Addit Apocalypsis: ET SUPER CAPITA EJUS NOMINA BLASPHEMIÆ; contra divinitatem Christi, & fidem divinam,

Cornuū
signifi-
catio in
Scriptu-
ra.

3. Vifa

Corpus,
pedes, os
Bestiæ.

3. Visã est Bestia SIMILIS esse PARDO: ET PEDES EJUS SICUT PEDES URSI, ET OS EJUS SICUT OS LEONIS. Quis neget hæc convenire Mahometano Imperio? cujus Secta est varia ut pardus: habet enim à Judæis Circumcisionem; à Christianis Baptismum, et si frequentem singulorum; à Paganis alia & diversa. Pedibus refert ursum: quia sacra omnia, immò & profana procalcat. Præfert os leonis, efferum super omnes feras & Rægna quotquot fuerunt aut sunt. Præter illa quæ S. Hieron. Dan. 7. considerat in Urso &

Pardo: De illo: *ob duritiam, ait, & ferocitatem Urso comparatur.* De isto: *Pardo, Bestia velocissima & oppunitur comparatur quæ præcepit fertur ad sanguinem, & saltu in mortem ruu.* Ita Turcæ ex institutione suæ Sectæ ruunt in mortem quæ in bello oppetitur tantquam beatam.

ET DEDIT, inquit, ILLI DRACO VIRTUTEM SUAM, quantum interim potuit ligatus, ET POTESTATEM MAGNAM Diabolicam: denique affixit ei tota sua stemmata seu insignia quæ vidimus in effigie Draconis Capite præcedente v. 3.

Draco-
nis in-
signia.

§. II.

De Capite quasi occiso: & de potestate novissima Bestiæ.

1. **P**ergit Apocalypsis de illa Bestia priore: ET VIDI, ait, UNUM DE CAPITIBUS SUIS QUASI OCCISUM IN MORTEM: ET PLAGA MORTIS EJUS CURATA EST. unde sequitur: ET ADMIRATA EST UNIVERSA TERRA POST BESTIAM. Septem Capita ejus recentuimus in §. præcedente: horum *unum quasi occisum*, id est Imperium urbis Romæ Gentile, quod postquam crederetur penitus extinctum, revixit in Mahometano: nempe Orientale novæ Romæ; quam occupârunt Mahometani. Hujus tantum Capitis in Bestia, quæ est Imperium infidele, *plaga mortis curata* ra-

puit universam terram in admirationem quâ prolecuti sunt, & in deditio- nem qua trahi se passi sunt *post Bestiam*, superbientem nova successione suscitacioneque Romani Imperii post Christianismum redivivi in infidelitate: jamque Sede conspicuâ novâ, quam olim fundâsser Imperator Christianus occisor ethnicismi Romanorum imperitantis: atque in undecim sæcula tenuissent Imperatores Romani!

In his quæ diximus de Bestia, sumusque dicturi, semper sit ob oculos expositio quam initio hujus §. amplexi sumus ex S. Augustino. Nam hæc quidem Bestia in particulari, de qua agimus in hoc loco, est Imperium Mahome-

vivi-
vū Con-
stanti-
nopolis;

Caput
unum
quasi oc-
cisum.

hometanum : at Bestiam generatim & hac antiquiorem audiimus à Magno Augustino esse populum infidelium : in cuius sententiam vivimus generalem ; testati nos addituros ea quæ sunt particularia & posteriora ætate S. Augustini.

Ubi Sedes Romanorum Imperatorum.

Cæterum Orientales eos, qui relederunt Constantinopoli fuisse cognominatos Romanos Imperatores, proditum est omnibus annalibus, & indubitatum : adeò ut anno Christi post nongentesimum octavo & sexagesimo Nicephorus Imperator Orientalis unà cum aula sua fuerit offensus inscriptione literarum & Legatione Ottonis Imperatoris Occidentalis (quod ipse narrat Legatus, Luitprandus Episcopus Cremonensis) tanquam vili: eò quòd inscripisset Otto, in super & Papa qui addiderat epistolam quâ commendabat Ottonem; Nicephoro Imperatori Græcorum: scribere enim debuisse; *Imperatori Romano*; enimverò se insigniri illo titulo, reputari que Romanos, ac præcipuè; ad quos Româ Constantinus Magnus, palàm Christianorum Imperatorum primus, transtulerit insignia Imperii Romani, & omnem nobilitatem ac militiam, Constantinopolim; Romæ verò tantum fœcembis reliquerit. Ita ille. Immo recentior Solimannus Turcarum Imperator mordicus se Romani Imperii gessit successorem: adeò, ut de illo scribatur in Chronico Turcico ad annum 1566. (per Jo. Rosinum) *sæpius dicere solitum, Romæ ac totius Occidentis Imperium ad se pertinere, propterea quòd ipse Imperatoris Constantini, qui Impe-*

rium Byzantium transtulit, successor sit.

ET ADORAVERUNT, inquit Apocalypsis, DRACONEM QUI DEDIT POTESTATEM BËSTIÆ, ET ADORAVERUNT BËSTIAM; simul dum adoratur Bestia, adoratur Draco, qui, ut etiam dicebatur v. 2, *dedit illi virtutem suam & potestatem*: ac dum hanc exaltant, magnificant & Draconem, dicendo: QUIS SIMILIS BËSTIÆ, ET QUIS POTERIT PUGNARE CUM EA!

2. ET DATUM EST EI OS LOQUENS MAGNA ET BLASPHEMIAS; ET DATA EST EI POTESTAS FACERE MENSES QUADRAGINTA DUOS &c. Dictum fuerat jam supra v. 1, quòd super Capita Bestiæ sunt nomina blasphemiarum: quid sibi vultigitur quòd hic dicitur esse datum ei os magniloquum & blasphemum: & connectitur cum mensibus quadraginta duobus potestas blasphemandi nomen DEI & Tabernaculum ejus Ecclesiam sanctam & Cælites: ac faciendi bellum cum sanctis eòsque vincendi: & potestas in omnem tribum, populum, linguam, & gentem: & adoraturos eam omnes, qui inhabitant terram, non inscriptos in libro Agni? Quid hoc aliud est quàm prophetia novæ potestatis quæ superaddetur huic Bestiæ? continget enim illam quam esse diximus Imperium & superstitionem infidelium, & ut nunc est Mahometanorum, evehi ad majus culmen infidelitatis ac potentiae ad tempus quadraginta mensium.

Novissima potestas danda Bestiæ.

Hoc

Hoc jam eget explicatione; quam accipe: Paganismus & Secta quæ nunc est Imperii Asiatici ac Sedem suam habet Imperialem Constantinopoli, accipiet successorem Antichristum & usurpatorem urbis ac ditionum atque Imperii quibus nunc potiuntur Mahometani, transibit tota gens ac Secta Turcarum ad Antichristum, & retinebitur coram DEO forma Bestiæ præcedentis, id est infidelis populi (prout Bestiam appellavit S. Augustinus:) veruntamen cum augmento infidelitatis novo quod persuadebunt Antichristi eloquentia & stupenda signa: quasi verò ipse sit qui ulterius evehat Imperium Asiaticum ac magnificentius reddat additione sui sceptri & Regni quod significatur per Bestiam posteriorem, ita, ut prior Bestia, Imperium illud infidele, maneat porro: & accedat jungaturque ei Bestia posterior, quæ conciliet priori majorem auctoritatem & testimonium præbeat illius defecti-
oni justæ à Christo. Insuper addet adversus Christum implacabile odium & execrationes illius nominis: cum novissima & omnium retrò efficacissima persecutione Christianorum everfioneque orbis Christiani. Atque hoc est quod Joannes dixit v. 7. de potestate data IN OMNEM TRIBUM ET POPULUM ET LINGUAM ET GENTEM: nempe, de consensu eorum qui se Imperio subjicient Asiatico & doctrinæ ac testimonio Antichristiano, quod accumulabit Infidelitatem Bestiæ prioris ac Majestatem atque adorationem,

Menfes
41.

3: Hæc accessio & hoc culmen po-
Pars II.

restatis ad Bestiam priorem, majorisq; magniloquentiæ, & blasphemiarum novi odii ac seductionis differtur usque ad tempus continuationis cum posteriore Bestia.

Dicitur hæc EI tunc POTESTAS DATA, id est præfinita & permessa, ita ut sit circumscribenda certo spatio mensium: *facere*, inquit, quidquid suggeret fraus & tyrannis infidelis, *menses quadraginta duos*, ultra quos non proficiet: hoc est tribus & dimidio annis, ut retulimus supra in Caput xi. ex communi Traditione. S. Thomas Doctor Angelicus pro figura istorum 42. mensium accipit 42. mansiones Israëlitarum, de quibus Num. 33. *Sicut*, inquit, *populus Israël per 42. mansiones pervenit ad terram promissionis, & illis mansionibus multa mala prius sustinuit ab hostibus: ita Ecclesia per persecutiones, quas in istis 42. mensibus sustinebit, perveniet ad terram viventium: omnia enim in figura contigerunt illis.*

Cur autem hoc loco numeretur illud spatium temporis per menses potius quàm aliter, est inde quòd S. Joannes locutus fuerit de Imperio Mahometano: constat autem quòd Mahometani habeant in veneratione Lunam, quæ describit menses; sicut Sol describit annos: ut diximus in prima Parte Apocalypseos cap. 9. de cruciata locustarum: quo etiam calculo Lunari utetur Antichristus Judaizans. Veruntamen, quod etiam monuimus in Caput undecimum Tract. 15. §. 1. abbreviata erit Lunatio Antichristiana 42. mensium computi communis:

D

& bre-

& brevior quàm erat quinquarius Luna-
tionum Imperii Turcici (cap. 9. v. 5.)

qui erat alterius ordinis & secretioris
computi.

§. III.

De præmonitione cautela.

Hic Apocalypsis factura tran-
situm ad alteram Bestiam, &
connexura utramque: patheticè, ut de
re gravissima, præmittit admonitio-
nem: **SI QUIS**, inquit, **HABET**
AUREM, **AUDIAT**. Præmonet
autem audienda hæc duo; *Captivita-
tem, & gladium*. Et captivitas ponitur
primo loco: quis enim nesciat Maho-
metano Imperio proprium esse, quòd
abducat in captivitatem Christianos?
finit enim eos, dummodò ut captivos,
ut tributarios, & ut sub jugum suum
missos, vivere. Gladius verò qui secun-
do loco ponitur, id est trucidatio Chri-
stianorum longè latèque, ut nemini
parcatur nisi abneganti fidem in Chri-
stum, & illa horrenda persecutio dif-
fertur in definitum tempus triennii &
anni dimidii: quo tempore in ascensu
posterioris simul Bestiæ sæviet non
jam captivitas sed gladius Imperii Asia-
tici quæsiturus ad necem per totum
orbem vel animas Christianas vel cer-
tè corpora.

2. Et utrique quidem Bestiæ non
futurum impune, prædicat his verbis:
**QUI IN CAPTIVITATEM DU-
XERIT, IN CAPTIVITATEM**
VADET: QUI IN GLADIO
OCCIDERIT, OPORTET EUM
GLADIO OCCIDI. id est: finis
Imperii Turcici, & captivitatis quam

inferunt, erit ipsorummet abductio
sub Antichristo successore, qui ad se ra-
piet gentem illam totam, & auferet Se-
dem Constantinopoli Hierosolymam:
finis autem Imperii Antichristiani gla-
dius Domini quo & interficietur ipse
& Regnum ejus corruet.

3. Cui prædictioni additur ad Chri-
stianos etiam cautela: ut præmuniant
se ac præparent tum ad exhibendam
patientiam, tum ad fidem constanter
confitentiam: **HIC EST**, inquit, **PA-
TIENTIA, ET FIDES SANCTO-
RUM**. juxta illud Christi de patientia,
Matth. 10. v. 28, *nolite timere eos qui oc-
cidunt corpus, animam autem non possunt
occidere: sed potius timere eum qui potest
et animam et corpus perdere in gehem-
nam*. De Confessione autem fidei l. c.
v. 32. *Omnis ergo qui confitebitur me
coram hominibus, confitebor et ego eum
coram Patre meo qui in Cælis est: qui au-
tem negaverit me coram hominibus, ne-
gabo et ego eum coram Patre meo*.

Hanc triplicem præmonitionem is
qui habet aurem (est enim fides ex audi-
tu, Rom. 10. v. 17. ex Isai. 53. v. 1.) audiat
tempori, & præparet animam suam ad
tentationem (Eccli. 2. v. 1.) superventu-
ram orbi Christiano. quasi dicat: Cave-
te ô Christiani captivitatem potius sub
Diabolo: & illum gladium qui perse-
cutores sequetur æternus.

TRA-

De ca-
ptivitate.

De gla-
dio.

De pati-
entia &
fide.

Quid sit
habere
aurem.